

Νομικά στο design

*Σημαντικότερες διαφορές πνευματικής
και βιομηχανικής ιδιοκτησίας*

Μαρκοπούλου Μαρία dpsd01032

Πίνακας περιεχομένων:

<i>Έννοια και Αντικείμενο:</i>	_____	3
<i>Τι δεν προστατεύεται από πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία:</i>	_____	4
<i>Δικαιώματα που συνδέονται με πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία:</i>	_____	4
<i>Δικαιούχοι:</i>	_____	5
<i>Διάρκεια ισχύος δικαιωμάτων:</i>	_____	6
<i>Μεταβίβαση, εκμετάλλευση δικαιωμάτων:</i>	_____	7
<i>Επίλογος</i>	_____	7
<i>Βιβλιογραφία:</i>	_____	8

Έννοια και Αντικείμενο:

Πνευματική ιδιοκτησίας:

Πνευματική ιδιοκτησία ονομάζεται το δικαίωμα που η έννομη τάξη απονέμει στο δημιουργό ενός πνευματικού 'πρωτότυπου' έργου πάνω στο έργο αυτό. Πνευματική ιδιοκτησία ονομάζεται και ολόκληρος ο σχετικός θεσμός, δηλαδή το σύνολο των κανόνων που ρυθμίζουν αυτό το δικαίωμα. Η διάκριση μεταξύ του άυλου αγαθού και του υλικού φορέα διατρέχει όλο το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις, με κείμενο ή χωρίς, τα θεατρικά έργα, με μουσική ή χωρίς, οι χορογραφίες και οι παντιμίμες, τα οπτικοακουστικά έργα, τα έργα των εικαστικών τεχνών. Νοούνται επίσης ως έργα οι μεταφράσεις, οι διασκευές, οι προσαρμογές και οι άλλες μετατροπές έργων ή εκφράσεων της λαϊκής παράδοσης, καθώς και οι συλλογές έργων ή συλλογές εκφράσεων της λαϊκής παράδοσης ή απλών γεγονότων και στοιχείων, όπως οι εγκυκλοπαίδειες και οι ανθολογίες εφόσον η επιλογή ή η διευθέτηση του περιεχομένου τους είναι πρωτότυπη. Αντικείμενο προστασίας αποτελούν και οι βάσεις δεδομένων οι οποίες λόγω της επιλογής ή διευθέτησης του περιεχομένου τους αποτελούν πνευματικά δημιουργήματα.

Τα πνευματικά δικαιώματα και τα συναφή δικαιώματα είναι απαραίτητα αλλά και προϋπόθεση για την ανθρώπινη δημιουργία αφού παρέχουν στους δημιουργούς αναγνώριση και οικονομική ανταμοιβή ενώ παράλληλα επιτρέπουν την ορθολογική ανάπτυξη της επιχειρηματικής δράσης.

Βιομηχανική ιδιοκτησίας:

Η απόκτηση των δικαιωμάτων της βιομηχανικής ιδιοκτησίας γίνεται με την χορήγηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας τα οποία χορηγούνται για επινοήματα, προϊόντα, εφευρέσεις, μεθόδους, επιτεύγματα, βιομηχανικές εφαρμογές, οι οποίες πρέπει να πληρούν τις παρακάτω προϋποθέσεις: Να είναι νέα, να εμπεριέχουν εφευρετική δραστηριότητα, να είναι επιδεκτικά βιομηχανικής εφαρμογής, και η εφεύρεση να αναφέρεται σε προϊόν, μέθοδο ή βιομηχανική εφαρμογή. Ως εφευρέσεις βέβαια δεν μπορούν να θεωρηθούν ανακαλύψεις, επιστημονικές θεωρίες, μαθηματικές μέθοδοι, αισθητικές δημιουργίες(π.χ. έργα λόγου και τέχνης), σχέδια, κανόνες, μέθοδοι για την άσκηση πνευματικών δραστηριοτήτων, για παιχνίδια, για την άσκηση οικονομικών δραστηριοτήτων, επίσης τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και η παρουσίαση πληροφοριών.

Μία εφεύρεση μπορεί να κριθεί ως 'νέα' εφόσον δεν ανήκει στη στάθμη της τεχνικής. (Με τον όρο στάθμη της τεχνικής νοείται κάθε τι που είναι γνωστό οπουδήποτε στον κόσμο από γραπτή ή προφορική περιγραφή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή την ημερομηνία προτεραιότητας.) Επίσης θεωρούμε ότι μια εφεύρεση εμπεριέχει εφευρετική δραστηριότητα αν κατά την κρίση ειδικού δεν προκύπτει με προφανή τρόπο από την υπάρχουσα στάθμη της τεχνικής. Επιδεκτική βιομηχανικής εφαρμογής θεωρείται αν το αντικείμενό της μπορεί να παραχθεί ή να χρησιμοποιηθεί σε οποιοδήποτε τομέα παραγωγικής δραστηριότητας».

Τι δεν προστατεύεται από πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία:

Πνευματική ιδιοκτησία:

Δεν αποτελούν αντικείμενο προστασίας τα «επίσημα κείμενα με τα οποία εκφράζεται η άσκηση πολιτειακής αρμοδιότητας» δηλ. τα νομοθετικά, διοικητικά, ή δικαστικά κείμενα γιατί έχουν σκοπό να λάβουν ευρύτερη δημοσιότητα και κυκλοφορία χάρη του δημοσίου συμφέροντος. Επίσης δεν αποτελούν αντικείμενο προστασίας οι ειδήσεις και τα απλά γεγονότα γιατί δεν καλύπτουν τη βασική προϋπόθεση της πρωτοτυπίας εκτός από τις περιπτώσεις άρθρων που γράφτηκαν από δημοσιογράφους ή συλλογών με ιστορικά γεγονότα ή βιβλιογραφικό υλικό η διευθέτηση του οποίου είναι προϊόν ατομικής εργασίας και παρουσιάζει πρωτοτυπία.

Βιομηχανική ιδιοκτησία:

Δεν χορηγούνται διπλώματα ευρεσιτεχνίας για τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- Εφευρέσεις των οποίων η δημοσίευση/εφαρμογή αντίκεινται στη *δημόσια τάξη / χρηστά ήθη*,
- *Ποικιλίες φυτών / είδη ζώων / βιολογικές μεθόδους παραγωγής φυτών ή ζώων*, εκτός από μικροβιολογικές μεθόδους και προϊόντα που παράγονται με αυτές τις μεθόδους.

Επίσης, τα παρακάτω δεν θεωρούνται ‘εφευρέσεις επιδεκτικές βιομηχανικής εφαρμογής’ γι’ αυτό και δεν προστατεύονται.

- Οι μέθοδοι χειρουργικής και θεραπευτικής αγωγής του ανθρώπινου σώματος/σώματος ζώων,
- Διαγνωστικές μέθοδοι που εφαρμόζονται στο ανθρώπινο σώμα/σώμα ζώων
- Κατ’ εξαίρεση, προϊόντα, ουσίες, συνθέσεις, που χρησιμοποιούνται κατά την εφαρμογή των παραπάνω μεθόδων μπορούν να θεωρηθούν εφευρέσεις επιδεκτικές βιομηχανικής εφαρμογής

Τέλος, η βιομηχανική ιδιοκτησία δεν προστατεύει ποινικά καμιά περίπτωση κλοπής, εκτός από την ψευδή δήλωση κατοχής διπλώματος ευρεσιτεχνίας, όπως επίσης δεν προστατεύει και τα βιομηχανικά απόρρητα.

Δικαιώματα που συνδέονται με πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία:

Πνευματική ιδιοκτησία:

Το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας συνδυάζει δύο είδη δικαιωμάτων που είναι αποκλειστικά και απόλυτα. Αυτά είναι το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου(περιοριστικό δικαίωμα), και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού του δεσμού προς αυτό(ηθικό δικαίωμα).

Η πνευματική ιδιοκτησία παρέχει στους δημιουργούς (ή /και στους δικαιούχους των πνευματικών δικαιωμάτων) το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την αναπαραγωγή του έργου τους σε οποιαδήποτε μορφή(πχ. Έντυπη, ηλεκτρονική), την δημόσια παρουσίαση του έργου του, την καταγραφή του πχ. σε cd, online directories(internet), την αναμετάδοση του έργου πχ. σε ραδιόφωνα, internet (audio/video streaming) και την μετάφραση σε άλλες γλώσσες ή την προσαρμογή του.

Η προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας εκτείνεται μόνο στην διατύπωση και όχι στις ιδέες, τις μεθόδους λειτουργίας ή τις επινοήσεις.

Το δικαίωμα των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας σε οποιοδήποτε μέσο κι αν διανέμονται (cd, dvd, κασσέτα, internet, audio-video streaming), το δικαίωμα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών στην αναμετάδοση των εκπομπών τους με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, dvd, internet, audio-video streaming και το δικαίωμα των ηθοποιών και των μουσικών στις εμφανίσεις τους, είναι κάποια από τα δικαιώματα που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία. Ακόμη, σύμφωνα με τον ορισμό της συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων, τα συνηθέστερα δικαιώματα που υπάγονται σε αυτήν είναι το δικαίωμα στην δημόσια έκθεση, το δικαίωμα στην αναμετάδοση, το δικαίωμα στην αναπαραγωγή, το δικαίωμα στην εμφάνιση σε θεατρικό έργο, το δικαίωμα στην φωτοτυπική αναπαραγωγή της λογοτεχνίας αλλά και της μουσικής, και άλλα συναφή δικαιώματα.

Βιομηχανική ιδιοκτησία:

Οι δικαιούχοι της βιομηχανικής ιδιοκτησίας αποκτούν το μονοπωλιακό δικαίωμα να παράγουν, να χρησιμοποιούν, να πωλούν και γενικά να εκμεταλλεύονται το επινόημά τους στην Ελλάδα/Ευρώπη αποκλείοντας κάθε τρίτο από τα σχετικά δικαιώματα, χωρίς τη συγκατάθεσή του.

Ο εφευρέτης έχει δικαίωμα έναντι του καταθέτη της αίτησης ή του δικαιούχου του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας να ζητήσει από το Ευρωπαϊκό Γραφείο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας να αναφέρεται σαν εφευρέτης (α. 62 Ν. 1607/86)

Δικαιούχοι:

Πνευματικής ιδιοκτησίας:

Υποκείμενο και αρχικός δικαιούχος της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι ο δημιουργός. Η αρχή αυτή που πηγάζει από το φυσικό δίκαιο και είναι γνωστή ως «αρχή της αλήθειας», ίσχυε πάντοτε στο ελληνικό δίκαιο. Ο δημιουργός ενός έργου είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του έργου. Τα δικαιώματα αποκτώνται πρωτογενώς χωρίς διατυπώσεις. Ο αρχικός δικαιούχος μπορεί να είναι μόνο φυσικό πρόσωπο το οποίο αποκτά την πνευματική ιδιοκτησία πρωτογενώς, ενώ το νομικό πρόσωπο γίνεται δικαιούχος δευτερογενώς. Ο κανόνας ότι ο αρχικός δικαιούχος της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι ο δημιουργός ισχύει και για τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας. Για τις περιπτώσεις που υπάρχει πλειονότητα δημιουργών, προβλέπονται ορισμένοι κανόνες βάσει των οποίων προσδιορίζεται το υποκείμενο του δικαιώματος.

Έργα συνεργασίας θεωρούνται όσα έχουν δημιουργηθεί με την «άμεση σύμπραξη δύο ή περισσότερων δημιουργών», και το δικαίωμα ανήκει «κατά ίσα μέρη στους συνδημιουργούς», εκτός και αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία.

Τα συλλογικά έργα, είναι έργα τα οποία έχουν δημιουργηθεί με τις αυτοτελείς συμβολές περισσότερων δημιουργών κάτω από την πνευματική διεύθυνση και το συντονισμό ενός φυσικού προσώπου. Το φυσικό αυτό πρόσωπο που έχει την πνευματική διεύθυνση και το συντονισμό είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του συνολικού έργου, ενώ οι δημιουργοί των επί μέρους συμβολών είναι οι αρχικοί δικαιούχοι του

περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί των συμβολών τους, εφόσον αυτές είναι δεκτικές χωριστής μεταβίβασης.

Τα σύνθετα έργα είναι αυτά που απαρτίζονται από τμήματα που έχουν δημιουργηθεί χωριστά και πραγματοποιούνται με την ένωση περισσότερων έργων. Οι δημιουργοί των τμημάτων αυτών είναι αρχικοί συνδικαιούχοι του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του σύνθετου έργου και αποκλειστικοί αρχικοί δικαιούχοι των δικαιωμάτων επί του τμήματος που δημιούργησε ο καθένας, εάν το τμήμα αυτό επιδέχεται χωριστή εκμετάλλευση.

Βιομηχανικής ιδιοκτησίας:

Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο καθώς και κάθε εταιρία που εξομοιώνεται με νομικό πρόσωπο σύμφωνα με το δίκαιο που τη διέπει, μπορεί να υποβάλει αίτηση για χορήγηση ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας,

είτε από κοινού από δύο αιτούντες, είτε από περισσότερους αιτούντες, οι οποίοι ορίζουν διαφορετικά συμβαλλόμενα κράτη.

Το δικαίωμα απόκτησης ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας ανήκει στον εφευρέτη ή τον νόμιμο διάδοχό του.

Εάν ο εφευρέτης είναι υπάλληλος, το δικαίωμα απόκτησης ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας καθορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους στο έδαφος του οποίου ασκεί ο υπάλληλος την κύρια δραστηριότητά του.

Εάν το Κράτος μέσα στο οποίο ασκείται η κύρια αυτή δραστηριότητα δεν μπορεί να καθοριστεί, εφαρμόζεται το δίκαιο του Κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η επιχείρηση που ανήκει ο υπάλληλος.

Εάν περισσότερα πρόσωπα πραγματοποίησαν εφεύρεση ανεξάρτητα το ένα από το άλλο, το δικαίωμα για απόκτηση ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας ανήκει σ' εκείνο που κατάθεσε αίτηση με προγενέστερη ημερομηνία κατάθεσης.

Διάρκεια ισχύος δικαιωμάτων:

Πνευματικής ιδιοκτησίας:

Η πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί όσο η ζωή του δημιουργού και εβδομήντα χρόνια μετά το θάνατό του, που υπολογίζονται από την 1^η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του θανάτου του δημιουργού. Μετά την λήξη της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, το Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Πολιτισμού, μπορεί να ασκεί τις εξουσίες αναγνώρισης της πατρότητας του έργου που απορρέουν από το ηθικό δικαίωμα.

Για τα έργα συνεργασίας η πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί όσο η ζωή του τελευταίου επιζώντος δημιουργού και εβδομήντα χρόνια μετά το θάνατό του.

Βιομηχανικής ιδιοκτησίας:

Το δικαίωμα βιομηχανικής ιδιοκτησίας ισχύει για 20 χρόνια από την ημέρα κατάθεσης των αιτήσεων απόκτησης του διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Όμως, ο κάτοχος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας, σε αντίθεση με τον κάτοχο πνευμάτων δικαιωμάτων, είναι υποχρεωμένος κάθε χρόνο(εκτός από τα 4 πρώτα έτη), να καταθέτει το χρηματικό ποσό που αντιστοιχεί στο τρέχον έτος προστασίας της εφεύρεσης. Έχει επίσης το δικαίωμα να παραιτηθεί από τα δικαιώματά του,

εφόσον δεν διαθέτει χρηματική ευχέρεια, όπως επίσης μπορεί και να του αφαιρεθούν αυτά, χωρίς την θέλησή του, εφόσον δεν καταβάλει τα χρηματικά ποσά που του επιβάλλονται.

Μεταβίβαση, εκμετάλλευση δικαιωμάτων:

Πνευματικής ιδιοκτησίας:

Το άρθρο 12 παρ.1 του Ν.2121/1993 προβλέπει τη δυνατότητα μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος μεταξύ ζώντων ή λόγω θανάτου. Αντίθετα το ηθικό δικαίωμα είναι αμεταβίβαστο με πράξη εν ζωή, ενώ μετά το θάνατο του δημιουργού περιέρχεται στους κληρονόμους του, οι οποίοι οφείλουν να το ασκούν σύμφωνα με τη θέληση του δημιουργού, αν βέβαια τέτοια θέληση έχει ρητά εκφραστεί.

Το άρθρο 13 προβλέπει ειδικές ρυθμίσεις για τις συμβάσεις και άδειες εκμετάλλευσης. Με τις συμβάσεις εκμετάλλευσης ο αντισυμβαλλόμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση να ασκήσει τις εξουσίες που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα, ενώ με τις άδειες εκμετάλλευσης ο αντισυμβαλλόμενος δεν έχει την υποχρέωση να εκμεταλλευτεί το έργο, αλλά υποχρεούται να καταβάλλει στο δημιουργό την αντιπαροχή για τη σχετική εκμετάλλευση. Οι συμβάσεις και οι άδειες εκμετάλλευσης διακρίνονται σε αποκλειστικές ή μη, ανάλογα με το αν παρέχουν στον αντισυμβαλλόμενο το δικαίωμα να ασκεί τις εξουσίες στις οποίες αναφέρεται η σύμβαση ή η άδεια εκμετάλλευσης κατ' αποκλεισμό οποιουδήποτε τρίτου ή παράλληλα προς άλλους αντισυμβαλλόμενους ή προς το δημιουργό.

Βιομηχανικής ιδιοκτησίας

Το δικαίωμα για τη χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας και το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μπορούν να μεταβιβαστούν με έγγραφη συμφωνία ή να κληρονομηθούν. Η μεταβίβαση συντελείται από την καταχώρηση της συμφωνίας ή του κληρονομητηρίου στο μητρώο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και δημοσιεύεται στο Ειδικό Δελτίο Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας.

Οι από κοινού κάτοχοι διπλώματος ευρεσιτεχνίας μπορούν, ο καθένας ξεχωριστά, να μεταβιβάσουν με έγγραφη συμφωνία τα μερίδιά τους στο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. Το ίδιο ισχύει για το από κοινού δικαίωμα χορήγησης διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

Ο δικαιούχος διπλώματος ευρεσιτεχνίας μπορεί να παραχωρεί με έγγραφη συμφωνία άδεια εκμετάλλευσης του διπλώματός του σε τρίτους. Για την άδεια εκμετάλλευσης κοινού διπλώματος ευρεσιτεχνίας απαιτείται συμφωνία όλων των δικαιούχων.

Επίλογος

Συνοψίζοντας, οι σημαντικότερες διαφορές μεταξύ της πνευματικής και της βιομηχανικής ιδιοκτησίας παρατηρούνται στο αντικείμενο με το οποίο ασχολούνται, τα δικαιώματα που παρέχουν στον δικαιούχο και πώς ορίζεται αυτός, τη διάρκεια ισχύος των δικαιωμάτων και την διαδικασία μεταβίβασής τους.

✓ Πιο συγκεκριμένα, όσο αφορά το αντικείμενο, η πνευματική ιδιοκτησία προστατεύει πνευματικά πρωτότυπα δημιουργήματα, ενώ η βιομηχανική ιδιοκτησία προστατεύει εφευρέσεις που είναι νέες και έχουν βιομηχανική εφαρμογή.

✓ Σε σχέση με τα δικαιώματα που παρέχουν, στην πνευματική ιδιοκτησία διακρίνονται δύο είδη δικαιωμάτων (περιουσιακό και ηθικό), ενώ στην βιομηχανική ιδιοκτησία όχι. Αρχικός δικαιούχος των πνευματικών δικαιωμάτων ορίζεται ο δημιουργός του έργου, από την στιγμή που θα δημιουργηθεί αυτό, χωρίς καμιά διαδικασία πιστοποίησής του. Για να αποκτηθούν όμως βιομηχανικά δικαιώματα πρέπει ο δημιουργός ή οποιοσδήποτε άλλος να καταθέσει αίτηση στον ΟΒΙ (Οργανισμό Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας), και αφού η αίτηση εγκριθεί τότε ορίζεται αρχικός δικαιούχος. Η διάρκεια ισχύος των πνευματικών δικαιωμάτων είναι όση και η διάρκεια ζωής του αρχικού δικαιούχου συν 70 χρόνια, ενώ τα βιομηχανικά δικαιώματα διαρκούν μόλις 20 χρόνια. Για την βιομηχανική ιδιοκτησία προβλέπεται υλική και ηθική αποζημίωση σε περίπτωση προσβολής των δικαιωμάτων που παρέχει.

✓ Πρέπει να τονιστεί επίσης, ότι σε περίπτωση μεταβίβασης των δικαιωμάτων (πάντα με την συγκατάθεση του αρχικού δικαιούχου), δεν μεταβιβάζονται όλα τα δικαιώματα της πνευματικής ιδιοκτησίας, παρά μόνο το περιουσιακό. Το ηθικό δικαίωμα κληρονομείται στους συγγενείς του δικαιούχου μετά το θάνατό του.

✓ Τα θέματα κλοπής πνευματικής ιδιοκτησίας, ο νόμος 2121/1993 τα αντιμετωπίζει ως ποινικά αδικήματα, αντίθετα με τον νόμο για την βιομηχανική ιδιοκτησία, σύμφωνα με τον οποίο η μόνη περίπτωση που διώκεται ποινικά είναι όταν ένα προϊόν διαθέτει ένδειξη ότι κατέχει δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, ενώ στην πραγματικότητα κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Επιπλέον, ο νόμος περί βιομηχανικής ιδιοκτησίας δεν προστατεύει ούτε τα βιομηχανικά απόρρητα.

✓ Τέλος, διαφορές διακρίνουμε και στον σκοπό προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, σε αντίθεση με το θεσμικό πλαίσιο προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, έπειτα από προσεκτική παρατήρηση των όσων περιέχονται στις νομοθεσίες Ν.2121/1993 και Ν.1733/1987. Οι λόγοι βάση των οποίων πρέπει να προστατεύεται η βιομηχανική ιδιοκτησία, περιλαμβάνουν κοινωνικό-οικονομικούς στόχους, όπως επιτάχυνση της τεχνικής & της προόδου, καθώς και την μονοπώληση των τεχνικών πληροφοριών. Σε αντίθεση με τους στόχους του θεσμικού πλαισίου προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας (copyright) , το θεσμικό πλαίσιο προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας αποσκοπεί στην προστασία καλλιτεχνικών, λογοτεχνικών έργων, αισθητικών δημιουργιών, συγκεκριμένης έκφρασης ιδεών, και απώτερος στόχος της προστασίας αυτής είναι η δημιουργία ποικιλίας πολιτιστικών αγαθών και της γενικότερης οικονομικής ανάπτυξης καθώς και η αποτροπή μονοπώλησης της έκφρασης των τεχνικών πληροφοριών.

Βιβλιογραφία:

- Ν.2121/1993
- Ν.1733/1987
- Google
- Ιστοσελίδα οργανισμού βιομηχανικής ιδιοκτησίας